

Handshake 7

12 kunstenaars uit Nieuw-Zeeland
12 Artists from New Zealand

Voor de tentoonstelling **Handshake 7** selecteerde Marie-José van den Hout twaalf Nieuw-Zeelandse kunstenaars uit eerdere **Handshake**-projecten. Het doel was om de deelnemers gedurende een jaar te ondersteunen bij het ontwikkelen en creëren van nieuw werk onder de begeleiding van een aantal gevestigde kunstenaars.

In het eerste kwartaal van 2022 begon de reis van de kunstenaars met tal van interessante uitdagingen uit een reeks online masterclasses door Estela Saez Vilanova, gevolgd door feedbacksessies met kunstenaars Katharina Dettar, Annelies Planteydt en Iris Bodemer. Zoals HS7 kunstenaar Mia Straka zei: "Deze eerste maanden waren een vloed van verkenningen waarin we vooropgezette ideeën over wat we zouden kunnen produceren, loslieten en werden blootgesteld aan nieuwe manieren van realisering, leren en ontdekken."

Voor de laatste fasen van het project coachte curator en schrijver Sarah McClintock de HS7 kunstenaars bij het vinden van de juiste woorden om hun intenties en motivaties uit te drukken in hun artist statements die bij de uiteindelijke kunstwerken horen.

Sinds de oprichting in 2011 heeft **Handshake** Nieuw-Zeelandse sieraadkunstenaars gefaciliteerd door middel van een intensief tweejarig introductieproject dat erop gericht is hun artistieke praktijk te ontplooiën door te experimenteren en te maken, zodat ze ideeën en kunstwerken kunnen ontwikkelen voor een opeenvolging van tentoonstellingen met de hulp van een door hen gekozen mentor. Meer lezen over eerdere projecten kan op de website handshakeproject.com.

For the **Handshake 7** exhibition, Marie-José van den Hout selected twelve New Zealand artists from previous **Handshake** projects. The aim was to support the participants over the yearlong project as they developed and created a new body of work under the mentorship of a number of established artists.

During the first quarter of 2022, the artists' journey started with plenty of interesting challenges from a series of online masterclasses with Estela Saez Vilanova, followed by feedback sessions with artists Katharina Dettar, Annelies Planteydt, and Iris Bodemer. As HS7 artist Mia Straka said, "These early months were a flurry of explorative output during which we were divested of preconceived notions about what we might produce and taken to new zones of realisation, learning and discovery."

For the final stages of the project, curator and writer Sarah McClintock coached the HS7 artists in finding the right words to express their intentions and motivations in their artist statements that accompany the final artworks.

Since its inception in 2011, **Handshake** has facilitated New Zealand jewellery artists through an intensive two year introductory project that aims to unfold their artistic endeavours aided by experimentation and practice, allowing them to develop ideas and artworks for a succession of exhibitions with the assistance of a chosen mentor. You can read more about past projects on the handshakeproject.com website.

Peter Deckers
Oprichter
Founder **Handshake** project

Coaches Handshake 7

Iris Bodemer
Hoewel ik lesgeef aan de Hochschule Pforzheim, vond ik het coachen voor het **HANDSHAKE** project een heel andere uitdaging. Gewoonlijk zie ik studenten hun vaardigheden ontwikkelen over een aantal jaren, in plaats van een paar maanden. Omdat de deelnemende kunstenaars al afgestudeerd zijn, moest ik me afvragen: "Hoe kan ik nog helpen?" Ik vind het leuk dat het project kunstenaars uitnodigt om met elkaar te discussiëren over hun artistieke praktijk, iets waar we zelden de kans voor krijgen. Het was geweldig om echt in te gaan op hun ideeën en ik ben erg benieuwd naar de resultaten.

Katharina Dettar
Het werk van een sieradenmaker is eenzaam; hetzij omdat je alleen werkt, weggestopt in een atelier, hetzij omdat de maker zich zo op zijn eigen stukken concentreert dat de wereld buiten de werkbank verdwijnt. De deelnemers ontwikkelden alle stukken voor deze tentoonstelling met een geografische afstand, maar wel in contact met elkaar. Het was, en is nog steeds, fascinerend om te zien hoe de **HANDSHAKE** ervaring in zo'n korte tijd verschillende reacties op hun maakproces teweegbracht. Werken met zo'n diverse groep professionals was een echte inspiratie.

Annelies Planteydt
Dit waren mijn eerste Zoomgesprekken en ik vond het lastig om het werk alleen op beeldscherm te zien. Ik probeerde inzicht te krijgen in de inhoud, tot de kern te komen en te helpen met de keuze van materiaal, techniek, gewicht, etc. Alles is belangrijk. Pas tijdens de tentoonstelling zag ik het werk in het echt. Het was grotendeels zoals ik me had voorgesteld, behalve dat alles een stuk groter bleek! Toen pas kon ik het gewicht voelen, de huid van het materiaal zien en alle kanten van de constructie bekijken. Kleuren waren veel helderder, details waren zichtbaarder. Een afbeelding op een beeldscherm is echt anders, je kunt het niet aanraken. Juist dat is zo belangrijk met sieraden, je moet voelen hoe het is.

Although I teach at Pforzheim University, I found coaching for the **HANDSHAKE** project a very different challenge. Usually, I see students develop their skills over a number of years, rather than a few months. The aim of the project is to help artists that have already graduated to develop their artistic practice, so I had to ask myself, "How can I still help?" I like that the project invites artists to discuss their approach to making art with one another, something we rarely have a chance to do. It was great to really get inside their ideas and I am very curious and excited to see the results.

The jeweller's job is a lonely one; be it because one works alone tucked away in a studio or because the maker focuses so much on their own pieces that the world beyond the bench peg disappears. The participants developed all the pieces for this exhibition geographically separated, yet in regular contact with one other. Seeing how the **HANDSHAKE** experience prompted different responses on their making processes in such short time was, and still is, fascinating. Working with such a diverse group of professionals was a real inspiration.

These were my first ever Zoom talks and I found it difficult to only see the work on screen. I tried to understand the content, to get to the core of it, to get the idea clear and assist in choosing material, technique, weight, etc. Everything is important. Not till the exhibition did I see the work in real life. It was largely as I had imagined, except for the scale - everything turned out to be a lot bigger! Only then could I feel the weight, see the skin of the material and all sides of the construction. Colours were much brighter, details more visible. An image on a screen is very different, you can't hold it, feel it, and that is so important with jewellery. You must feel what it is like.

For the **HANDSHAKE 7** exhibition at Marzee Gallery, Marie-José van Hout selected twelve New Zealand artists from previous **HANDSHAKE** projects. The goal for these HS7 artists was to artistically support them within their year-long process in the development and making of their body of work.

During the first quarter of 2022, the artists' group journey started with plenty of challenging tasks from a series of online masterclasses by Estella Saez Vilanova, followed by a series of feedback sessions from established artists Katharina Dettar, Annelies Planteydt, and Iris Bodemer who responded to the developing work of the HS7 artists.

HS7 artist Mia Straka wrote: "These early months were a flurry of explorative output during which we were divested of preconceived notions about what we might produce and taken to new zones of realisation, learning and discovery.

Saez's insistent motivating energy threw quick-fire tasks and challenges at us, directing just enough to land us in unfamiliar terrain, from which we'd need to sink or swim. This strategy pushed our parameters and encouraged free experimentation.

I'm pleased to see we all swam, not without a few sinking moments behind the scenes but that indicates we were willing to enter the unknown and push ourselves further in our work; exactly the purpose of the Handshake project. The final works are considerately rendered, fully formed incarnations of this process".

During the finishing stage of the body of work development, Sarah McClintock (curator/writer) coached the HS7 artists in finding the right wording for their artist statements that accompanied the final artworks.

All HandShake artists go through an intensive two-year introductory project that aims to unfold their artistic endeavours aided by experimentation and practice, allowing them to develop ideas and artworks for a succession of exhibitions with the assistance of a chosen mentor.

The HANDSHAKE project has been in operation since 2011 with accumulative focuses on artistic endeavours and outcomes through numerous professional opportunities, including masterclasses, curated exhibitions, collaborations, and network communication with national and international exposures. All HS projects have been archived on the handshakeproject.com website.

The progressive, supportive, and challenging nature of the HS projects nourishes the independent and artistic development of practitioners with innovative and energetic practices.

[EXHIBITION review, by Mia Straka](#)

[Read more about HANDSHAKE project](#)